VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 91r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

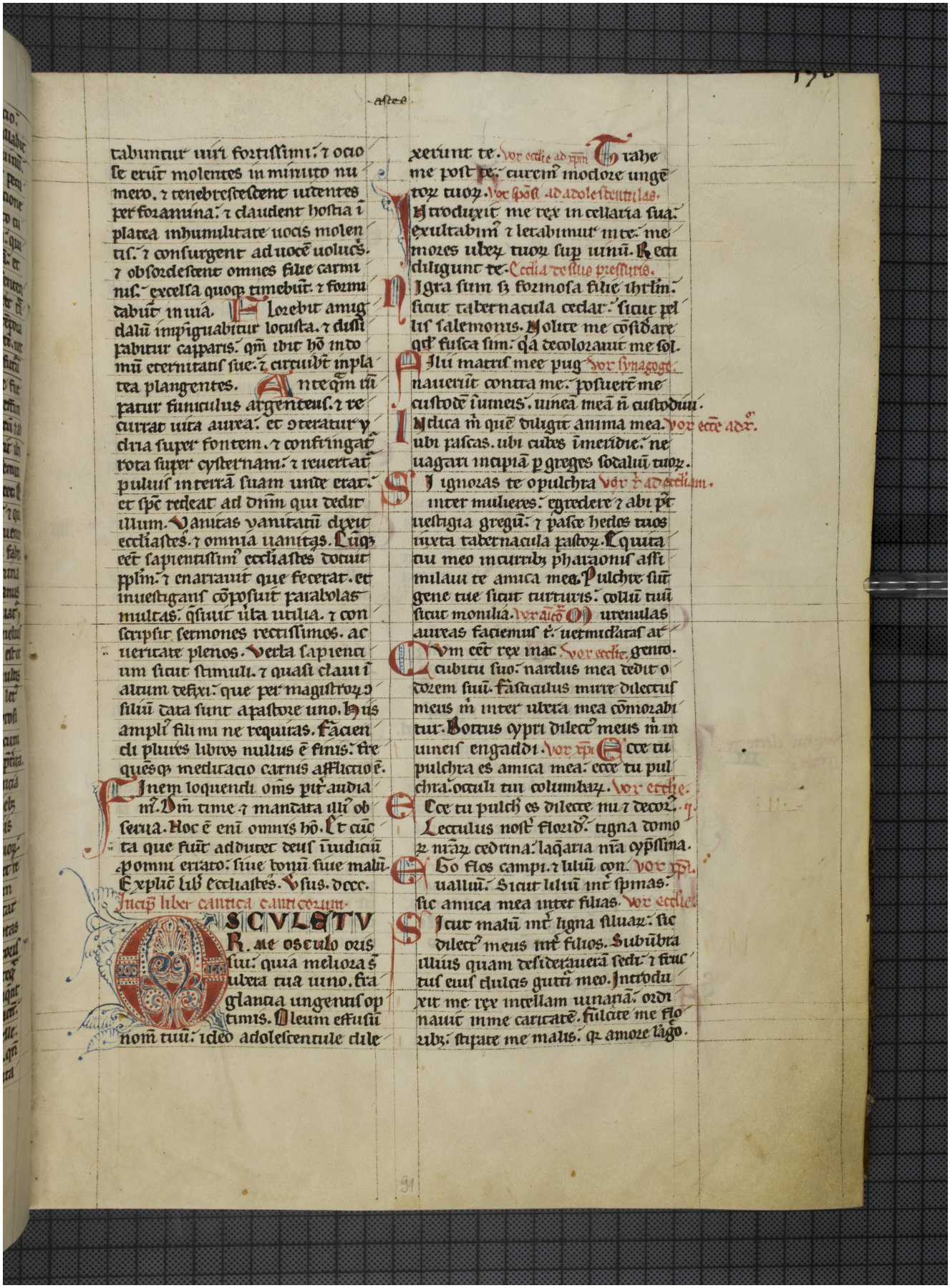

tabuntur uiri fortissimi. ⁊ occo
se erũt molentes in minuto nu
mero. ⁊ tenebrescent uidentes
per foramina. ⁊ claudent hostia ĩ
platea inhumilitate uocis molen
tis. ⁊ consurgent ad uocẽ uolucris.
⁊ obsordescent omnes filie carmi
nis. excelsa quoq; timebũt. ⁊ formi
dabũt in uia. Florebit amig
dalũ impinguabitur locusta. ⁊ dissi
pabitur capparis. qm̃ ibit hõ in do
mũ eternitatis sue. ⁊ circuibũt in pla
tea plangentes. Ante qm̃ cõ
patur funiculus argenteus. ⁊ re
currat uita aurea. et conteratur y
dria super fontem. ⁊ confringat̃
rota super cysternam. ⁊ reuertat̃
puluis in terrã suam unde erat.
et spũ redeat ad dnũm qui dedit
illum. Vanitas uanitatũ dixit
ecclesiastes. ⁊ omnia uanitas. Cũq;
esset sapientissim̃ ecclesiastes docuit
ppl̃m. ⁊ enarrauit que fecerat. et
inuestigans cõposuit parabolas
multas. qsiuit uta utilia. ⁊ con
scripsit sermones rectissimos. ac
ueritate plenos. Verba sapienti
um sicut stimuli. ⁊ quasi clauĩ
altum defixi. que per magistroꝝ
filiũ data sunt a pastore uno. Hus
ampli filii mi ne requiras. Faciẽ
di plures libros nullus ẽ finis. tre
quesq; meditatio carnis afflictio ẽ.
Finem loquendi omis pr audia
mũ. Dm̃ time ⁊ mandata illi ob
seruia. Hoc ẽ enĩ omis hõ. Et cũ
cta que fuit adducet deus iudicio
pomni errato. siue bonũ siue malũ.
Expliẽt liber ecclesiastes. Vsus. decc.

Incipit liber canticorum canticorum.

SCVLPTV
R. me osculo oris
sui. quia meliora s
ubera tua uino. fra
grantia unguentis op
timis. Oleum effusũ
nomẽ tuũ. ideo adolescentule dile
xerunt te. Vox ecclie ad xpm. Trahe
me post te. currem̃ in odore unge
ntorũ tuorũ. Vox spõsi ad adolescentulas.
Introduxit me rex in cellaria sua.
exultabim̃ ⁊ letabimur in te. me
mores uberũ tuorũ sup uinũ. Recti
diligunt te. Cecilia de filiis israhel.
Nigra sum sz formosa filie ihrlm.
sicut tabernacula cedar. sicut pel
lis salemonis. Nolite me cõsiderare
qd̃ fusca sim. qa decolorauit me sol.
Filii matris mee pugnauerũt contra me. posuerũt me
custodẽ in uineis. uineã meã ñ custodiui.
Indica m̃ quẽ diligit anima mea. Vox ecclie ad xm.
ubi pascas. ubi cubes in meridie. ne
uagari incipiã p greges sodaliũ tuorũ.
Si ignoras te o pulchra Vox xi ad ecclam.
inter mulieres. egredere ⁊ abi pr
uestigia gregũ. ⁊ pasce hedos tuos
iuxta tabernacula pastorũ. Equitatui
meo in currib; pharaonis assi
milaui te amica mea. Pulchre sunt
gene tue sicut turturis. colluũ tuũ
sicut monilia. Vox ãcis Oh urculas
aureas faciemus ti. uermiculatas ar
gento. Cum est rex in ac Vox ecclie.
cubitu suo. nardus mea dedit o
dorem suũ. Fasciculus mirre dilectus
meus m̃ inter ubera mea cõmorabi
tur. Botrus cypri dilect̃ meus m̃ in
uineis engaddi. Vox xpi. Ecce tu
pulchra es amica mea. ecce tu pul
chra. oculi tui columbarũ. Vox ecclie.
Ecce tu pulch es dilecte mi ⁊ decor.
Lectulus nost̃ floridus. tigna domo
rũ nrarũ cedrina. laqaria nra cypressina.
Ego flos campi. ⁊ lilium con. Vox xpi.
uallium. Sicut lilium inter spinas.
sic amica mea inter filias. Vox ecclie.
Sicut malũ inter ligna siluarũ. sic
dilect̃ meus inter filios. Subũbra
illius quam desideraueram sedi. ⁊ fruc
tus eius dulcis gutturi meo. Introdu
xit me rex in cellam uinariam. ordi
nauit in me caritatẽ. fulcite me flo
ribus. stipate me malis. qr amore lãgo.